

VITÉZZÉ AVATTÁK TASKA LÁSZLÓT

A tavaly Hunyadi-díjat kapott Taska László festőművész, nemzetőr őrnagy idén is emlékezetes évet tudhat maga mögött. Március 15-én nagy ünnepség keretében rehabilitálták egykori középiskolájában, a Piarista Gimnáziumban. Április 11-én „Ecsettel a természetben” címmel kiállítása nyílt a Barátok temploma udvarában található Porta Díszteremben. Októberben pedig sor került ünnepélyes vitézzé avatására.

Az iskola egykori növendékét pont hatvan évvel ezelőtt, 1957-ben a MÚK mozgalom egyik kecskeméti vezetőjeként politikai tevékenységéért zárták ki az intézményből. A jeles alkalmon nemcsak visszafogadták a rend öregdiákjai közé, de átvehette a Kalazancius Érmét is. Bár az 1942-ben alapított érdemérmét a tanári kar felterjesztése alapján a Piarista Rend Tartományfőnöke az érettségiző diákok legjelesebbjének adományozza kimagasló tanulmányi eredménye és a közösségért folytatott tevékenysége elismeréseként az év végi hálaadások keretében, ez esetben kivételt tettek, megerősítve a díszvendégként megjelent Taska László iránti nagyrabecsülésüket.

- A Márciusban Újrakezdjük (MÚK) mozgalom az 1956-os forradalom leverését követő hónapok jelszava volt azok közt, akik abban reménykedtek, hogy a forradalom megismételhető – emlékezett vissza beszélgetésünkben Taska László. - Ennek egyik központja volt városunkban a Kecskeméti Forradalmi Ifjúság (KEFI), melynek alapítója és egyik vezetője voltam. Jól idézte fel az eseményeket a Piarista Gimnázium-beli ünnepségen Balai F. István újságíró, amikor azt mondta: „*Plakátokat készítettek, amikkel teleragasztották a várost. Lebuktak, rendőrségre kerültek. Taska Lászlót politikai nyomásra kizárták az iskolából*”. A rehabilitációs díszoklevelet kiállító Labancz Zsolt tartományfőnök a Kecskeméti ötvenhatos olvasókönyv kibővített újabb kiadásában (Kecskemét '56/60, szerk.: Balai F. István és Lovas Dániel) találkozott azzal a ténnyel, hogy 1957 márciusában nyilvánvaló politikai nyomásra fegyelmi eljárással tanácsoltak el az intézményből, egyúttal az ország összes katolikus középiskolájából, és több mint három évet töltöttem távol a családomtól, javítóintézetben.

Taska László áprilisi kiállításának megnyitóján Olasz Csaba színművész előadásában elhangzott *A zene, az vagyok én* című dal a Mozart musicalből és Nagy László *Adjon az Isten* című költeménye. A festőművész, aki mögött mindvégig hű társként, párja szavaival „múzsájaként” állt a felesége, 1950 óta él Kecskeméten, és 1995-től kezdve több mint 530 olajképet alkotott. A természet szerelmesének vallja magát, ami csodálatos módon tükröződik vissza festményein is. Nem véletlen, hogy az évszakok hangulatát, színekavalkádját, a hegyeket, állatokat, vízpartot szerető alkotó munkái iránt igen nagy az érdeklődés. Ezen az alkalmon is közel százan vettek részt. Az eseményt József Attila *Mama* című verse és az Ismerős Arcok zenekartól a *Nélküled!* című dal zárta Olasz Csaba közreműködésével.

- Októberben a szegedi ferences templomban került sor a vitézzé avatásomra – folytatta Taska László. - Ennek előzményeként érdemes felidézni a Petőfi Népe 1957. március 13-i számát, amely beszámolt arról, hogy nyugtalanító tartalmú, uszító röplapok jelentek meg a házakon, kirakatüvegeken, fákon KeFI és TB (Turul Bajtárs) aláírással. A vizsgálat eredményeként két házinyomdát és jelentős mennyiségű röplapot foglaltak le, és őrizetbe vettek néhány középiskolás diákot, köztük engem is. Nyolc fiatal beszerzése miatt a lap

„bandavezérként” mutatott be, és megpróbált megszégyeníteni: mint „*aki társaival jó ideje lázban tartja Kecskemét városát*”. A Petőfi Népe 1957. július 26-ai száma már a tárgyalásról adott hírt, amely két felnőtt és hat kecskeméti diák „ellenforradalmi” szervezkedésének ügyében járt el. A népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés vezetése volt a vád ellenem, mint harmadrendű vádlott ellen, „*aki beismerte, hogy részt vett az ellenálló ifjúsági csoport megalapításában. Többjüket maga szervezett be, és felhívta a figyelmüket fegyverek szerzésének a lehetőségére. Társaival hónapok óta röpcédulákat készített és ragasztott ki a város különböző helyein*”. A vád következménye nemcsak az iskolai kizárás és több mint hároméves fogvatartás volt, hanem hosszú időn át munkahelyi előmenetelt befolyásoló megbélyegezettség is. Több mint fél évszázad kellett a 2017-es rehabilitációhoz és vitézzé avatáshoz.

Az utóbbit tanúsító díszoklevél kiállítója a Délalföldi 56-os Vitézi Rend. Aláírói a szegedi főkapitány, v. Dr. Fejér Dénes és v. Németh Bálint vitézi rendi elnök, akik a vitézzé avatás szertartását is végezték a „*nemzet egységének megőrzésében, nemzetünk ellenségei elleni küzdelemben fáradhatatlan és állhatatos bajtársuknak*”, Taska Lászlónak.

(Lejegyezte: Kada Erika; Megjelent a Hunyadvárosi Hírmondó 2017/18. száma 7. oldalán)